

Byla C-683/18**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2018 m. lapkričio 6 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Bundesgerichtshof (Vokietija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2018 m. rugsėjo 20 d.

Ieškovė:

Elsevier Inc.

Atsakovė:

Cyando AG

Pagrindinės bylos dalykas

Ieškiny s dėl neteisėtų veiksmų nutraukimo ir žalos atlyginimo dėl autorių teisių pažeidimo

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Sąjungos teisės aiškinimas, SESV 267 straipsnis

Prejudiciniai klausimai

- a) Ar prieglobos bendrame serveryje (*share hosting*) paslaugos, kuria naudotojai naudojami be teisių turėtojų sutikimo darydami viešai prieinamus failus su autorių teisių saugomu turiniu, teikėjas (operatorius) atlieka paskelbimo veiksmą, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29/EB 3 straipsnio 1 dalį, kai:

- failas įkeliamas automatiškai, operatoriui prieš tai jo neperžiūrėjus ir nepatikrinus,
- paslaugų teikimo sąlygose operatorius informuoja, kad draudžiama talpinti autorių teises pažeidžiantį turinį,
- teikdamas paslaugą jis gauna pajamų,
- paslauga naudojama legaliems tikslams, tačiau operatorius turi žinių apie tai, kad yra pasiekiamas ir didelis autorių teises pažeidžiančio turinio kiekis (daugiau nei 9500 kūrinių),
- operatorius nesiūlo nei turinio sąrašo, nei paieškos funkcijos, tačiau jo serveriuose prieinamas neriboto parsisiuntimo nuorodas tretieji asmenys talpina interneto nuorodų rinkiniuose, kuriuose pateikiama informacija apie failų turinį ir yra galima turinio paieška,
- taikydamas su paklausa susieto atlygio už parsisiuntimus sistemą, jis skatina įkelti autorių teisių saugomą turinį, už kurį naudotojai šiaip turėtų mokėti,

ir

- sudarant galimybę įkelti failus anonimiškai, padidinama tikimybė, kad naudotojai nebus patraukti atsakomybėn už autorių teisių pažeidimus?
- b) Ar šis vertinimas pasikeičia, jei, teikiant prieglobos bendrame serveryje paslaugą, 90-96 % viso siūlomo turinio sudaro autorių teises pažeidžiantis turinys?

2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų neigiamas:

Ar pirmajame klausime aprašytomis aplinkybėmis prieglobos bendrame serveryje paslaugą teikiančio operatoriaus veikla patenka į Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnio 1 dalies taikymo sritį?

3. Jei atsakymas į antrąjį klausimą būtų teigiamas:

Ar faktinės žinios apie neteisėtą veiklą arba informaciją ir faktų ir aplinkybių, rodančių, kad verčiamasi neteisėta veikla arba teikiama neteisėta informacija, žinojimas pagal Direktyvos 2000/31/EB 14 straipsnio 1 dalį turi būti susiję su konkrečia neteisėta veikla ar informacija?

4. Jei atsakymas į antrąjį klausimą būtų teigiamas:

Ar tai yra suderinama su Direktyvos 2001/29/EB 8 straipsnio 3 dalimi, jei paslaugos teikėjo, kuris teikia paslaugos gavėjo pateiktos informacijos

perdavimo ryšio tinklu paslaugą, kuria pasinaudodamas paslaugos gavėjas pažeidė autorines arba susijusias teises, atžvilgiu teismo draudimą teisių turėtojas gali gauti tik tada, kai po įspėjimo apie akivaizdų teisių pažeidimą toks pažeidimas buvo padarytas antrą kartą?

5. Jei atsakymai į pirmąjį ir antrąjį klausimus būtų neigiami:

Ar pirmajame klausime aprašytais aplinkybėmis prieglobos bendrame serveryje paslaugą teikiantis operatorius yra laikytinas pažeidėju, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2004/48/EB 11 straipsnio pirmą sakinį ir 13 straipsnį?

6. Jei atsakymas į penktąjį klausimą būtų teigiamas:

Ar tokio pažeidėjo įpareigojimą atlyginti žalą, numatytą Direktyvos 2004/48/EB 13 straipsnio 1 dalyje, galima susieti su tuo, ar pažeidėjas ir savo paties padaryto pažeidimo atžvilgiu, ir trečiojo asmens padaryto pažeidimo atžvilgiu veikė tyčia ir žinojo arba pagrįstai turėjo žinoti, kad naudotojai naudoja platformą konkreitiems pažeidimams daryti?

Nurodomos Sąjungos teisės nuostatos

2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo, konkrečiai jos 3, 8 straipsniai

2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva), konkrečiai jos 14, 15 straipsniai

2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo, konkrečiai jos 11, 13 straipsniai

Nurodomi nacionalinės teisės aktai

Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte (Autorių ir gretutinių teisių apsaugos įstatymas, toliau – *UrhG*), konkrečiai jo 97, 99, 101, 102a straipsniai

Telemediengesetz (Telekomunikacijų įstatymas, toliau – *TMG*), konkrečiai jo 10 straipsnis

Bylos aplinkybių ir proceso santrauka

1. Ieškovė yra tarptautinė specializuota leidykla, kuriai priklauso išimtinės kūriniių naudojimo teisės.

- 2 Atsakovė teikia prieglobos bendrame serveryje paslaugą „uploaded“, kurią galima pasiekti per interneto puslapius uploaded.net, uploaded.to ir ul.to. Naudodamasis šia paslauga, bet kas nemokamai į serverį gali įkelti bet kokio turinio failus. Kiekvienam įkeltam failui atsakovė automatiškai sukuria elektroninę nuorodą (parsisiuntimo nuorodą) į failo saugojimo vietą ir automatiškai nurodo ją naudotojui. Atsakovė nėra sudariusi nei saugomų failų turinio sąrašo, nei siūlo atitinkamą paieškos funkciją. Tačiau parsisiuntimo nuorodas naudotojai gali patalpinti į vadinamuosius interneto nuorodų rinkinius. Šiuos rinkinius siūlo tretieji asmenys, juose pateikiama informacija apie atsakovės serveriuose saugomų failų turinį. Tokiu būdu kiti naudotojai gali pasiekti atsakovės serveriuose saugomus failus.
- 3 Failus iš atsakovės platformos iki tam tikros apimties galima siųstis nemokamai. Mokantys naudotojai gauna didesnę parsisiuntimų kiekį ir gali siųstis failus didesniu greičiu. Naudotojams, kurie įkelia failus, atsakovė moka su parsisiuntimais susietą atlygį. Už 1000 parsisiuntimų atsakovė savo naudotojams moka iki 40 EUR.
- 4 Atsakovės paslauga naudojama ir legaliems tikslams, ir tokiems, kurie pažeidžia trečiųjų asmenų autorių teises. Anksčiau atsakovė iš teisių turėtojų interesus ginančių paslaugų įmonių yra gavusi daugybę pranešimų apie teises pažeidžiančio turinio prieinamumą. Jai buvo pranešta apie daugiau nei 9500 kūrinių, į kuriuos 800 jai žinomų interneto puslapių (nuorodų rinkinių, tinklaraščių, forumų) buvo įdėtos autorių teises pažeidžiančios nuorodos; šių puslapių skaičius nuolat auga. Pagal atsakovės bendrąsias sutarčių sąlygas naudotojams draudžiama atsakovės platformoje pažeidinėti autorių teises.
- 5 Ieškovė mano, kad jos teisės naudoti tam tikrus kūrinius yra pažeidžiamos. Savo ieškinyje ji reikalauja, kad atsakovei visų pirma būtų pripažinta vykdytojos atsakomybė, alternatyviai – bendrininkės atsakomybė arba, taip pat alternatyviai, netiesioginė atsakomybė už autorių teisių pažeidimą, kad atsakovė nutrauktų neteisėtus veiksmus, suteiktų informaciją ir būtų pripažinta privalanti atlyginti žalą.
- 6 Apeliacinis teismas, patenkdamas alternatyvų ieškovės prašymą, pripažino atsakovei netiesioginę atsakomybę, įpareigojo ją nutraukti neteisėtus veiksmus, susijusius su trimis kūrinių, ir atmetė likusias ieškinio dalis. Kasaciniame skunde ieškovė ir toliau reikalauja, kad būtų patenkinti jos ieškinio reikalavimai.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvų santrauka

- 7 Kaip ir paraleliai teikiamo prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje C-682/18 pagrindinėje byloje, tai, ar ieškovės kasacinis skundas turi būti patenkintas, priklauso nuo to, ar atsakovės elgesys byloje nustatytais aplinkybėmis yra paskelbimo veiksmas, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį (žr. **pirmą prejudicinį klausimą**). Jei taip nėra, kyla klausimas, ar atsakovės veikla patenka į Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 1 dalies taikymo sritį

(**žr. antrą prejudicinį klausimą**). Jei taip yra, kyla klausimas, ar faktinės žinios apie neteisėtą veiklą arba informaciją ir faktų ir aplinkybių, rodančių, kad verčiamasi neteisėta veikla arba teikiama neteisėta informacija, žinojimas pagal Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 1 dalį turi būti susiję su konkrečia neteisėta veikla ar informacija (**žr. trečią prejudicinį klausimą**). Taip pat kyla ir klausimas, ar yra suderinama su Direktyvos 2001/29 8 straipsnio 3 dalimi, jei paslaugos teikėjo, kuris teikia paslaugos gavėjo pateiktos informacijos perdavimo ryšio tinklu paslaugą, kuria pasinaudodamas paslaugos gavėjas pažeidė autorines arba susijusias teises, atžvilgiu teismo draudimą teisių turėtojas gali gauti tik tada, kai po pranešimo apie akivaizdų teisių pažeidimą toks pažeidimas buvo padarytas antrą kartą (**žr. ketvirtą prejudicinį klausimą**).

- 8 Jei atsakovės elgesys nėra nei paskelbimo veiksmas, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, nei jis patenka į Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, kyla klausimas, ar atsakovė vis vien yra laikytina pažeidėja, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2004/48 11 straipsnio pirmą sakinį ir 13 straipsnį (**žr. penktą prejudicinį klausimą**). Jei atsakymas į šį klausimą būtų teigiamas, kyla klausimas, ar tokio pažeidėjo įpareigojimą atlyginti žalą, numatytą Direktyvos 2004/48 13 straipsnio 1 dalyje, galima susieti su tuo, ar pažeidėjas ir savo paties padaryto pažeidimo atžvilgiu, ir trečiojo asmens padaryto pažeidimo atžvilgiu veikė tyčia ir žinojo arba pagrįstai turėjo žinoti, kad naudotojai naudoja platformą konkrečioms pažeidimams daryti (**žr. šeštą prejudicinį klausimą**).

Dėl pirmojo prejudicinio klausimo

- 9 Kadangi ieškovės reiškiamos teisės viešai paskelbti kūrinis padarant juos viešai prieinamus yra Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalimi ir 2 dalies a ir b punktais suderinta teisė, atitinkamas Vokietijos *Urheberrechtsgesetz* nuostatas reikia aiškinti taip, kad jos atitiktų direktyvą.
- 10 Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalyje minima „viešo skelbimo“ sąvoka reikalauja individualaus vertinimo, kurį atliekant reikia atsižvelgti į keletą kitų kriterijų. Iš šių kriterijų Teisingumo Teismas visų pirma yra išskyręs neišvengiamą naudotojo vaidmenį ir jo veiksmų sąmoningumą (žr. naujausią 2017 m. birželio 14 d. Sprendimą *Stichting Brein*, C-610/15, EU:C:2017:456, 23-26 punktai).
- 11 Abejotina, ar atsakovės veiksmai byloje nustatytais aplinkybėmis yra paskelbimo veiksmas, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį.
- 12 Atsižvelgiant į neišvengiamo naudotojo vaidmens ir jo veiksmų sąmoningumo kriterijų tam, kad būtų paskelbimo veiksmas, naudotojas, suteikdamas tretiesiems asmenims prieigą prie saugomo kūrinio ar saugomos medžiagos, turi veikti labai gerai žinodamas savo elgesio pasekmes, t. y. sąmoningai ir tikslingai. Pakanka, kad tretieji asmenys turi galimybę pasiekti saugomą kūrinį ar saugomą medžiagą,

o tai, ar jie šia galimybe pasinaudoja, lemiamos reikšmės neturi (2017 m. birželio 14 d. Sprendimas *Stichting Brein*, C-610/15, EU:C:2017:456, 31 punktą).

- 13 Taikant Teisingumo Teismo nustatytus kriterijus, darytina prielaida, kad atsakovė vaidino neišvengiamą vaidmenį. Neišvengiamo vaidmens prielaidai netrukdo tai, kad atsakovė turinį talpina ne pati, o, teikdama prieglobos bendrą serveryje paslaugą, sudaro tretiesiems asmenims galimybę suteikti šios paslaugos naudotojams prieigą prie turinio, tarp kurio gali būti ir autorių teises pažeidžiantis turinys (2017 m. birželio 14 d. *Stichting Brein*, C-610/15, EU:C:2017:456, 36 punktą). Be to, atsakovė veikia siekdama gauti pelno, nes, teikdama paslaugą, ji gauna pajamų. Neišvengiamo vaidmens prielaidos sąlyga yra labai geras savo elgesio pasekmių žinojimas, kuris, be kita ko, apima ir žinojimą, kad teisių turėtojas leidimo nėra suteikęs (žr. 2017 m. balandžio 26 d. Sprendimą *Stichting Brein*, C-527/15, EU:C:2017:300, 41 punktą). Kadangi jos serveriuose esančius failus įkelia tretieji asmenys, atsakovė, kol negauna teisių turėtojo pranešimo, neturi jokių žinių apie autorių teisių pažeidžiančio turinio prieinamumą. Savo paslaugų teikimo sąlygose ji taip pat informuoja naudotojus apie tai, kad talpinti teises pažeidžiantį turinį yra draudžiama. Tačiau atsakovė turi žinių apie tai, kad jos serveriuose yra prieinama daugybė autorių teisių pažeidžiančio turinio. Be to, taikydama atlygio sistemą, pateikdama neribotą parsiuntimo nuorodas ir sudarydama galimybę naudotis jos paslauga anonimiškai, atsakovė smarkiai padidina teises pažeidžiančio naudojimo riziką.

Dėl antrojo prejudicinio klausimo

- 14 Internetinės platformos paslauga, kurią sudaro trečiųjų asmenų pateiktos informacijos saugojimas, yra prieglobos paslauga ir iš esmės patenka į Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 1 dalies taikymo sritį (žr. 2012 m. vasario 16 d. Sprendimą *SABAM*, C-360/10, EU:C:2012:85, 27 punktą). Tačiau Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 1 dalyje numatytas atleidimas nuo atsakomybės prieglobos paslaugos teikėjui netaikomas, jei jis, užuot neutraliai teikdamas paslaugą tik techniškai ir automatiškai apdorodamas klientų pateiktus duomenis, atlieka aktyvų vaidmenį, leidžiantį jam turėti žinių apie šiuos duomenis ar juos kontroliuoti (žr. šiuo klausimu 2011 m. liepos 12 d. Sprendimą *L'Oréal*, C-324/09, EU:C:2011:474, 112-116 punktai).
- 15 Kyla su Sąjungos teise susijęs klausimas, ar atsakovė pagal kitas bylos aplinkybes (žr. pirmąjį prejudicinį klausimą) vaidino aktyvų vaidmenį, kuris neleidžia taikyti Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 1 dalies.

Dėl trečiojo prejudicinio klausimo

- 16 Kolegijos nuomone, į trečiąjį klausimą turi būti atsakyta teigiamai. Nepakanka, jei teikėjas bendrai žino ar suvokia, kad jo paslaugomis naudojamos atliekant kažkokią neteisėtą veiklą. Tai akivaizdu vien iš nuostatos teksto ir žymimojo artikelio vartosenos įvardijant neteisėtą veiklą arba informaciją. Be to, tai išplaukia ir iš to, kad pareigą pašalinti neteisėtą informaciją ar atimti galimybę ją

pasiekti vos tik gavus tokių žinių arba apie tai sužinojus (Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 1 dalies b punktas) teikėjas gali įvykdyti tik konkrečios informacijos atžvilgiu. Todėl pranešimas apie teisių pažeidimus turi būti toks konkretus, kad adresatas galėtų nesunkiai, be detalaus teisinio ar faktinio patikrinimo, nusižengimą identifikuoti. Jei pranešime remiamasi autorių teisių saugoma teisine padėtimi, turi būti nurodytas saugomas kūrinys arba saugoma medžiaga, aprašyta, kokia forma buvo padarytas pažeidimas, bei pateikta pakankamai duomenų, įrodančių, kad dalyviai yra autorių teisių turėtojai.

Dėl ketvirtojo prejudicinio klausimo

- 17 Direktyvos 2001/29 8 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad valstybės narės užtikrina, jog teisių turėtojai turėtų galimybes prašyti teismo draudimo tarpininkams, kurių paslaugomis tretieji asmenys naudojami autorių teisėms ar gretutinėms teisėms pažeisti.
- 18 Tam, kas, nebūdamas vykdytoju ar bendrininku, bet koku būdu savanoriškai prisideda prie saugomo teisinio gėrio pažeidimo, pagal *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas) jurisprudenciją tenka netiesioginė atsakomybė. Ši atsakomybė taikoma, jei pažeidžiami elgesio įsipareigojimai, kurių apimtis nustatoma pagal tai, kokių veiksmų konkrečiu atveju galima pagrįstai tikėtis. Jei netiesiogiai atsakantis asmuo yra paslaugų teikėjas, kurio paslaugą sudaro naudotojo pateiktos informacijos saugojimas, pagal *Bundesgerichtshof* jurisprudenciją nutraukti neteisėtus veiksmus teismo draudimu jis iš esmės gali būti įpareigotas tik tada, kai po pranešimo apie aiškų teisių pažeidimą toks pažeidimas buvo padarytas antrą kartą.
- 19 Kolegijos nuomone, į ketvirtąjį klausimą turi būti atsakyta teigiamai. Paslaugų teikėjui, kurio paslaugą sudaro naudotojo pateiktos informacijos saugojimas, pagal Direktyvos 2000/31 15 straipsnio 1 dalį negali būti nustatyta bendra prievolė stebėti informaciją, kurią jis saugo, ar aktyviai domėtis faktais arba aplinkybėmis, rodančiomis nelegalią veiklą. Be to, Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad toks paslaugų teikėjas nėra atsakingas už informaciją, kurią saugo paslaugos gavėjo prašymu, jei: a) jis neturi faktinių žinių apie neteisėtą veiklą arba informaciją ir reikalavimų atlyginti žalą atžvilgiu nežino apie faktus ar aplinkybes, rodančias, kad verčiamasi neteisėta veikla arba teikiama neteisėta informacija arba b) gavęs tokių žinių arba apie tai sužinojęs, nedelsdamas panaikina šią informaciją arba atima galimybę ją pasiekti. Tai reiškia, kad internetinės platformos, kuriose saugoma trečiųjų asmenų pateikta informacija, operatorius, kuris neturi faktinių žinių apie neteisėtą veiklą arba informaciją, neatsako ir už neteisėtų veiksmų nutraukimą.

Dėl penktojo prejudicinio klausimo

- 20 Direktyva 2004/48, kuri pagal jos 2 straipsnio 1 dalį yra taikoma visiems intelektinės nuosavybės teisių pažeidimams, numatytiems Bendrijos ir (arba) atitinkamos valstybės narės nacionaliniuose teisės aktuose, galioja nepažeidžiant

Direktyvos 2001/29 2-6 straipsnių ir 8 straipsnio (Direktyvos 2004/48 2 straipsnio 2 dalis) ir neturi poveikio Direktyvos 2000/31 12-15 straipsniams (Direktyvos 2004/48 2 straipsnio 3 dalis). Šioje direktyvoje daromas skirtumas tarp pažeidėjo ir tarpininkų, kurių paslaugas naudoja trečioji šalis, pažeisdama intelektinės nuosavybės teises (žr. direktyvos 11 ir 13 straipsnius). Tokie tarpininkai, jei jų paslaugomis tretieji asmenys naudojasi autorių teisėms ar gretutinėms teisėms pažeisti, Direktyvos 2001/29 8 straipsnio 3 dalyje vadinami tarpininkais, o jei jų paslaugas sudaro paslaugos gavėjo pateiktos informacijos saugojimas (perdavimas ryšio tinklu), Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 3 dalyje jie vadinami paslaugų teikėjais.

- 21 Jei atsakovės elgesys yra paskelbimo veiksmas, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, atsakovė yra laikytina Direktyvoje 2004/48 apibrėžtu pažeidėju, iš kurio galima reikalauti nutraukti neteisėtus veiksmus (Direktyvos 2004/48 11 straipsnio pirmas sakiny; *UrhG* 97 straipsnio 1 dalis), atlyginti žalą (Direktyvos 2004/48 13 straipsnio 1 dalis; *UrhG* 97 straipsnio 2 dalis) ir atiduoti pelną (Direktyvos 2004/48 13 straipsnio 2 dalis; *UrhG* 102a straipsnis). Jei atsakovės elgesys patenka į Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, atsakovė pagal Direktyvą 2004/48 yra laikytina tarpininku, kuriam atsakomybė netaikoma, jei yra tenkinamos šios nuostatos a ir b punkto sąlygos, ir kuris, jei šios sąlygos yra netenkinamos, atsako kaip pažeidėjas.
- 22 Kyla klausimas, ar atsakovė pagal Direktyvą 2004/48 yra laikytina pažeidėju, kuriam gali būti nurodoma ne tik nutraukti neteisėtus veiksmus, bet ir atlyginti žalą ir atiduoti gautą pelną, taip pat ir tada, kai jos elgesys nėra nei paskelbimo veiksmas, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, nei jis patenka į Direktyvos 2000/31 14 straipsnio taikymo sritį. Kolegija mano, kad į šį klausimą turi būti atsakyta teigiamai, nes tas, kas dalyvauja darant pažeidimą, pagal Direktyvą 2004/48 turi būti arba tarpininkas, arba pažeidėjas ir todėl, jei jo dalyvavimas neapsiriboja tik teikimu paslaugų, kuriomis trečioji šalis gali pasinaudoti pažeisdama intelektinės nuosavybės teises, gali būti tik pažeidėjas. Laikantis tokios nuomonės, pažeidėjas yra ne tik naudotojas, kuris viešo paskelbimo metu vaidina neišvengiamą vaidmenį ir, labai gerai žinodamas savo elgesio pasekmes, t. y. sąmoningai ir tikslingai, veikia tam, kad suteiktų tretiesiems asmenims prieigą prie saugomo kūrinio ar saugomos medžiagos; kolegija mano, kad pažeidėjas yra ir paslaugų teikėjas, kuris, jo platformos naudotojams atliekant viešą paskelbimą, neveikia neutraliai, o vaidina aktyvų vaidmenį.

Dėl šeštojo prejudicinio klausimo

- 23 Pagal Direktyvos 2004/48 13 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos teismo institucijos nukentėjusiojo asmens prašymu reikalautų iš pažeidėjo, kuris žinodamas arba turėdamas pakankamą pagrindą žinoti, dalyvavo teises pažeidžiančioje veikloje, atlyginti teisių turėtojui žalą, kuri atitiktų faktiškai jo patirtus nuostolius dėl pažeidimo.

- 24 *UrhG* 97 straipsnio 2 dalies pirmame sakinyje nustatyta, kad tas, kas pažeidžia autorių teises ar kitas šio įstatymo saugomas teises, turi atlyginti nukentėjusiajam patirtą žalą, jei jis veikė tyčia ar aplaidžiai. Tai, ar už tokį deliktinį veiksma, kaip antai saugomos teisės pažeidimas, asmuo, kuriam tenka civilinė atsakomybė, atsako kaip vykdytojas ar kaip bendrininkas, pagal *Bundesgerichtshof* jurisprudenciją iš esmės turi būti vertinama pagal baudžiamojoje teisėje išplėtotus teisinius principus. Taikant šiuos principus, atsakovė, kuri yra laikytina pažeidėju, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2004/48 11 straipsnio pirmą sakinį ir 13 straipsnį, nes ji vaidino aktyvų vaidmenį jos platformos naudotojams pažeidžiant ieškovo teises, atsakytų kaip padėjėjas. Padėjėjas yra tas, kas sąmoningai suteikia pagalbą kitam asmeniui tyčia darant pažeidimą.
- 25 Tuomet kyla klausimas, ar tokio pažeidėjo įpareigojimą atlyginti žalą, numatytą Direktyvos 2004/48 13 straipsnio 1 dalyje, galima susieti su tuo, ar pažeidėjas ir savo paties padaryto pažeidimo atžvilgiu, ir trečiojo asmens padaryto pažeidimo atžvilgiu veikė tyčia.
- 26 Gali būti, kad tokiomis aplinkybėmis reikalavimui atlyginti žalą pagal Direktyvos 2004/48 13 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį pareikšti turi pakakti to, kad pažeidėjas turėjo pagrįstai žinoti, kad jis daro pažeidimą. Tuomet jam galėtų būti taikoma padėjėjo atsakomybė atlyginti žalą jau tada, kai jis veikė aplaidžiai. Tokiu atveju aktyvų vaidmenį vaidinančio paslaugų teikėjo atsakomybė būtų griežtesnė nei neutralų vaidmenį vaidinančio paslaugų teikėjo, kuris patenka į Direktyvos 2000/31 14 straipsnio taikymo sritį; kaip nustatyta Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 1 dalies a punkte, pastarajam atsakomybė tenka tik tada, jei jis turėjo faktinių žinių apie neteisėtą veiklą arba informaciją.
- 27 Taip pat kyla klausimas, kokie reikalavimai turi būti keliami pažeidėjo tyčiai arba (jei to pakanka) aplaidumui trečiojo asmens padaryto pažeidimo atžvilgiu. Pagal *Bundesgerichtshof* jurisprudenciją bendrininkas trečiojo asmens padarytos pagrindinės veikos atžvilgiu turi veikti mažų mažiausiai su netiesiogine tyčia, kuri turi apimti neteisėtumo suvokimą. Ir tyčia, ir neteisėtumo suvokimas turi būti susiję su konkrečia pagrindine veika. Todėl, norint preziumuoti internetinės platformos operatoriaus, kaip bendrininko, atsakomybę dėl žalos atlyginimo, nepakanka to, kad operatorius žinojo, jog naudotojai naudoja platformą intelektinės nuosavybės teisėms pažeisti, jei šis žinojimas nėra žinojimas apie konkrečius pažeidimus.
- 28 2017 m. balandžio 26 d. Sprendime *Stichting Brein* (C-527/15, EU:C:2017:300, 50 punktas) ir 2017 m. birželio 14 d. Sprendime *Stichting Brein* (C-610/15, EU:C:2017:456, 45 punktas) Teisingumo Teismas pripažino pakankamu tai, kad atitinkami atsakovai sąmoningai atliko pavojingą veiksma ir bendrai numatė neteisėtą naudojimą. Jei, reiškiant žalos atlyginimo reikalavimus aktyvų vaidmenį vaidinančiam paslaugų teikėjui, pakaktų to, kad jis bendrai žinojo ar pagrįstai turėjo žinoti, jog platformoje daromi pažeidimai, jo atsakomybė ir šiuo atžvilgiu būtų griežtesnė nei paslaugų teikėjo, kuris veikia neutraliai ir todėl patenka į Direktyvos 2000/31 14 straipsnio taikymo sritį.